

Sted, og det forekommer mig ikke, det er nogen Nytte til yderligere at vende tilbage dertil. — Ændringsforslaget under Nr. 9, som vil gøre Loven om Ejendomsskyld afhængig af, at der samtidig vedtages Gennemførelsen af forandret Valgret til de kommunale Styrelser, vedrører jo et Forhold, som ikke hører ind under Finansministeren, men under Indenrigsministeren.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) og det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) have hver for sig begrundet et Ændringsforslag, hvilke dog i det væsentlige falde sammen. De gaa ud paa at udvide Beskatningen af kommunale Ejendomme ud over, hvad Lovforslaget tilsigter. Jeg kan betragte det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds som Ordfører for begge Forslag. Der er for mig ikke synderlig Grund til paa ny at komme nærmere ind paa dette Forhold, da jeg udførlig har udtalt mig derom forleden Dag. Det ærede Medlem mener, at jeg gik for vidt med Hensyn til de Konsekvenser, som jeg drog af hans Betragtninger over kommunale Ejendomes Beskatning. Som et Eksempel, der skulde bestyrke Rigtigheden af hans Standpunkt, nævnede han, at det er urimeligt, at man kan have to Byggegrunde liggende ved Siden af hinanden af ganske samme Beskaffenhed, og da skulde den Kommune tilhørende Grund være skattefri, medens den, som tilhører den private, ikke er det. Det er en meget nem Sag, at paavise Tilfælde, hvor der fremkommer Uligheder af denne Art, men det er jo netop derom Sagen drejer sig, at hvis kommunal Ejendom skal beskattes efter samme Regler som privat Ejendom, hvis det skal være det afgørende, saa ledes man Skridt for Skridt til Beskatning af den Art Ejendomme, med Hensyn til hvilke ogsaa det ærede Medlem vil anerkende, at det vil være ganske urimeligt at beskatte dem. Prøvestenen paa, om et Princip eller en Tanke er korrekt, ligger deri, om den er i Stand til at bære sine Konsekvenser; naar den ikke er i Stand dertil, men fører til absurde Konsekvenser, saa er Fejlen ikke hos den, der paaviser dette, men hos den, som opstiller Princippet. Og naar det ærede Medlem mener, at han vil gøre mig den Kompliment at sige, at han ikke vil krænke mig ved at antage, at de Konsekvenser, jeg har draget, ikke skulde være alvorlig mente, saa vil jeg ikke være mindre høflig over for saa megen Opmærksomhed, og jeg vil udtale, at jeg vil ikke krænke det ærede Medlem ved at antage,

at han ikke skulde have Forstand nok til at indse, at det, jeg har sagt, er det rigtige.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) mener, at den Fritagelse for Skat af mindre Huslejligheder, som er hjemlet i Lovforslagets § 7, ikke er vidtgaaende nok, og foreslaar, at den skal udvides. Jeg skal derom sige, at det bliver altid mere eller mindre vilkaarligt, hvor langt man vil gaa i saa Henseende. Det er muligt, at de Grænser, som ere fastsatte i Loven, ere noget snævre. I det væsentlige tror jeg dog, at de ville komme til at falde nogenlunde sammen med dem, som faktisk nu ere gældende, i Henseende til Fritagelser for Bygningsafgift efter de bestaaende Regler. Men saa vel paa dette som paa andre Punkter af lignende Art siger det sig selv, at det er umuligt paa Forhaand med fuldstændig Sikkerhed at afgøre, hvorledes de ny Regler ville komme til at virke. Og for saa vidt det maatte vise sig, at de ikke ramme saaledes, som man har tænkt sig, og ikke ere tilfredsstillende, kan der blive Anledning til at tage Loven op til Revision paa saadanne mere underordnede Spørgsmaal. Dette vil være at foretrække fremfor at vedblive paa Forhaand at ændre paa den Slags Bestemmelser, om hvilke det dog er umuligt med fuldstændig Sikkerhed at sige, hvorledes de ville komme til at virke. — Noget lignende gælder med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har rejst ved det af ham stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at i alt Fald de Fritagelser for Bygningsafgift, som ere hjemlede ved Loven af 31. Marts 1900, skulle vedblive. Saaledes mener jeg ikke, at en Regel vil kunne formuleres. Thi det vil i Virkeligheden være enstydigt med, at samtidig med, at vi ophæve Bygningsafgiften, vilde vi dog mere eller mindre vedblive at beholde det komplicerede Sæt af Regler, som Bygningsafgiften omfatter. Skulde det vise sig, at de Fritagelsesbestemmelser, som Loven om Ejendomsskyld indeholder, paa dette Punkt ikke ere tilfredsstillende, maa vi ad Aare tage Spørgsmaalet op om at foretage Forandringer deri. — Ja, hermed tror jeg at have berørt alle de stillede Ændringsforslag, og de give mig ikke Anledning til yderligere Bemærkninger.

J. H. Jensen: Efter den Bemærkning, hvormed den ærede Minister sluttede sit Foredrag, kunde jeg næsten fristes til at frafalde Ordet, idet den lød saaledes,